

жажда за вода, а пренасянитѣ ранени ѝ създаватъ особни мъчности, така че тя е принудена да ги остави въ една овчарска кошара. Дружината е изнурена отъ тридневния походъ, но тя не е сломена духомъ. Крепена отъ надежда, тя се въодушевява само отъ една мисълъ, — да стигне тамъ горе въ Стара-планина, за да извърши своя последенъ геройски подвигъ и да накара цѣлъ свѣтъ да говори за нея. Но самото ѝ преминаване на Дунава и отстояването ѝ срещу многочисления врагъ въ две продължителни и ожесточени сражения не е ли вече цѣлъ подвигъ?

Водена отъ единъ овчаръ, който познава мѣстността, тя стига на разсъмване до малката гора на с. Бѣла-черква, дето, въ единъ рѣдъкъ, полуизсѣченъ храсталакъ, спира, за да отдѣхне между кръстцитѣ на пожънати ниви. Наоколо е поставена охранителна стража. Юлското слънце въ тоя четвърти походенъ день се издига вече доста високо и препича силно. Дружината носи провизии — прѣсно овчарско сирене и агнета, които тя си е набавила отъ овчарскитѣ кошари. Тя сѣда на почивка и наклажда огньовете, за да приготви топла храна. Миризмата на печенитѣ агнета се разнася вече изъ въздуха, и дружината нетърпеливо чака, за да подкрепи силитѣ си. Но още не седнала да яде, ето че охраната пристига и явява за присѣтствието на врага, който се показалъ откъмъ с. Бѣла-черква. Наистина, въ близката дебела бѣлочерковна гора има вече скрита потеря, пристигнала по-рано презъ сжщата нощъ. Отъ тая именно гора започватъ да се показватъ червени фесове, които отдалечъ изглеждатъ на цѣвнали стъркове бжуръ между храсталацитѣ. Хаджи Димитъръ изпразва револвера си насрещу имъ, и фесоветѣ наново се скриватъ назадъ между дебелитѣ дървета на голѣмата гора. Трѣбва веднага да се вземе едно бързо решение. Воеводата и неговиятъ щабъ раздѣлятъ четата на два отряда и решаватъ да настѣпятъ отъ две страни противъ потерата, която се намира скрита въ гората. Единиятъ отрядъ е подъ командата на Хаджи Димитра, а другиятъ остава подъ водителството на Стефанъ Караджа. Чрезъ едно съвмѣстно действие и смѣло настѣпление, тѣ прогонватъ потерата отъ голѣмата гора и завзематъ нейнитѣ изгодни позиции между дебелитѣ снчести дървета. Въ новата позиция частитѣ се разгръщатъ въ два полукръга и се приготвятъ за отбрана. Тѣ ще трѣбва обаче да стрелятъ съ мѣрка, понеже фишецитѣ имъ сж останали наполовина. Противникътъ събира силитѣ си и, като приближава отново до 300—400 крачки, открива срещу четата огънь,